

# ЗАБУТІ ІМЕНА

## ФАЛЬКОВИЧ ГРИГОРІЙ

### 2

### ВІРШІ.

Составитель МУЧНИК Е.Б.



Фалькович Григорій Аврамович (25 червня 1940, місто Київ) — український єврейський поет, Голова київського єврейського культурно-просвітницького товариства ім. Шолом-Алейхема. Відбув строкову службу в Радянській армії У 1962-1967 роках навчався у Київському університеті імені Т.Г.Шевченка Поет, голова київського єврейського культурно-просвітницького товариства імені Шолом-Алейхема. Член Національної спілки письменників України. Перші твори писав, друкував у періодиці та видавав російською мовою. Певний час предметом наукових зацікавлень і публікацій були питання теорії та практики поетичного перекладу. Поетичні збірки виходили в Україні та Росії. Вірші публікувалися російською, англійською, мовами їдиш та іврит, зокрема, у зарубіжних антологіях сучасної поезії. Періодично публікується у єврейських та загальноукраїнських ЗМІ. Значне місце у творчості останніх років посідає поезія для дітей (доброзичливо-іронічна, дзвінко-прозора, винахідлива, дотепна і добра. Григорій Фалькович є лауреатом міжнародної премії імені Володимира Винниченка “В галузі української літератури, мистецтва та за благодійницьку діяльність” та літературних премій: імені Павла Тичини, «Планета поета» імені Л.Вишеславського та премії імені Шолом-Алейхема. Нагороджений Почесною Грамотою Верховної Ради України

## **ДИТЯЧА МОВА**

Щира, кльова, щедрослова,  
Хай живе дитяча мова!  
А дорослу, перерослу,  
Не люблю я, бо вона –  
Перелякана й нудна.  
Та – дитяча, неледача,  
Хоч, буває, і заплаче –  
Супер-класна, пре-чудова,  
Дзвінко-різно-кольорова,  
Зрозуміла квітам, звірю,  
Кораблю і журавлю,  
Я цій мові просто вірю,  
Просто я її люблю.  
Всім дорослим людям знову  
Треба вчить дитячу мову.

## **ВРАНІШНЯ МОЛИТВА**

Зранку, щойно розвидняє,  
Тато з Богом розмовляє:  
Розпрямляє він таліт -  
Наче крила у політ,  
Потім надіває він  
Таємничі тефілін.  
Я йому не заважаю –  
Наче тут мене й нема.  
Ось він очі затуляє  
І говорить вголос «Шма...».  
Потім пошепки, між себе –  
Тільки він і тільки Бог –  
Розмовляють, як два ребе,  
Про важливе для обох.  
Перш за все, про мир у світі –  
Так як Біблія велить,  
І щоб мамі не хворіти,  
І усім на світі дітям

Щоб комп'ютери купить...  
Я давно уже не сплю –  
Скільки можна зранку спати.  
Просто, вранці я люблю  
Тата мовчки споглядати.  
Він на мене подивився,  
Підморгнув мені ще раз.  
Тато зранку помолився –  
Отже, буде все гаразд!

## **НЕПОСПІХОМ, НАСПІВУЮЧИ БАХА**

Непоспіхом, наспівуючи Баха,  
Кудись чимчикувала черепаха.  
А десь по справах біг сусідський кіт,  
Мугикаючи супермодний хіт.  
А їм назустріч рухалась гадюка –  
Вона повзла й насвистувала Глюка.  
А у навушник – не попсу, не джаз –  
Народну пісню слухав дикобраз.  
Я теж кудись ішов, хоч не співав –  
Я слухав тишу і розкошував.  
Хоч не в усіх однакові смаки,  
Я з усіма дружив би залюбки.  
А ти?

## **САМА СОБІ КИЦЯ**

Я живу в єврейському домі –  
Всі міцвот мені відомі,  
А от наша кицька Рута  
Не дотримує кашрута,  
І вночі, як дім засне,  
Їсть молочне і м'ясне.  
**ВІРШИК ПРО МОВИ**  
В кожній мові, в кожному слові –  
Роздум, радість чи журба.  
Мову хвилі знає річка,  
Мову річки знає берег,

Мову берега – верба.  
Мову квітів знає бджілка,  
Мову білки знає гілка,  
Мову гілки – мурашиний  
Зосереджений народ.  
Знає вітер мову білки,  
Знає вітер мову гілки,  
Річки, пташки і мурашки –  
Тож бо вітер – поліглот.  
Як він вернеться згори –  
Ти із ним поговори,  
Та завжди собою будь:  
Рідну мову не забудь.

## **ПЯТИДЯДЬ**

(цикл)

## **ДЯДЯ ЗЯМА**

В дяді Зяма, в перукарні:  
Гострі ножиці й стільці,  
Фени і шампуні гарні,  
Гребінці і ремінці.  
А для чого ремінці –  
Зрозумієш при кінці.  
Дядя Зяма ходить пішки,  
Робить зачіски і стрижки,  
Що, до речі, різні речі –  
Це до відома малечі.  
Він таким працює робом:  
Зробить локон понад лобом,  
Потім елегантним рухом  
Підрівняє поза вухом,  
А тоді й стриже, як слід:  
Шию, спину і живіт...  
Дядя Зяма – не дивак.  
Просто, він стриже собак,  
І дістав за цю роботу  
Рівно тридцять сім подяк.

Рекси, Джеки і Му-Му –  
Всі завдячують йому.

## **ДЯДЯ МОТЯ**

В дяді Моті, на роботі,  
Завжди солодко у роті.  
А у носі – теж? Авжеж!  
Не хвилюйтесь, в носі – теж!  
Робить він не у городі,  
Не на танковім заводі,  
Не в метро, не на даху –  
А в кондитерському цеху.  
А в кондитерських цехах  
Пахне так, що «Ох!» та «Ах!»:  
Ваніліном, шоколадом,  
Мигдалем і навіть садом –  
Чуєш, як у тім у саду  
Пахнуть груші у меду?..  
Там, щоправда, є одна  
Фантастична дивина:  
Упродовж робочих днів  
Дядя Мотя геть не їв:  
Ні халви, ні шоколаду,  
Вафель, кексів, мармеладу,  
Жодних пиндиків, тортів,  
А цукерок – й поготів!  
Тобто, їсти на роботі –  
Це табу для дяді Моті!  
Ні, печінка не болить –  
А сумління не велить...  
От, якби на тій роботі  
Був би я при дяді Моті:  
В мене справжня сила волі –  
Я б наївся там доволі!

## **ДЯДЯ ЗЮНЯ**

Дядя Зюня, з Ірпеня,  
Тримав папугу і коня,  
І така була там дружба,  
Наче всі вони – рідня!  
Друзі дружно працювали:  
Клали піч, копали льох,  
Втрюх пекли мацу і хали,  
Харчувалися, гуляли,  
Навіть мріяли утрюх.  
Дядя з птахом грав у шахи,  
Із конем – у доміно,  
А зимою, крізь вікно,  
Роздивлялися село -  
DVD, TV й мобілок  
На той час ще не було.  
Скільки ж зим, і скільки літ  
Промайнуло слід–у–слід!  
Нині – зовсім інший світ...  
А дядя Зюня, з Ірпеня –  
Нам троюрідна рідня.  
Тож дісталися й мені  
Класні гени від рідні –  
Я люблю: мацу і хали,  
Шахи, коней і папуг,  
І коли зі мною – друг.  
Я б навчився класти піч,  
Але це – вже інша річ...

## **ДЯДЯ ГІРШ**

Шанували дядю Гірша  
І за розум, і за вірші,  
Ще й за те, що він любив  
І розводив голубів.  
Через ті хореї, рими,  
Ритми, ямби, асонанс,

Відкривали у дворі ми  
Й щось важливе про всіх нас.  
Завдяки тому поету  
Дарувало нам життя  
Відчуття краси і злету,  
Правди й честі відчуття.  
Ми дружить і жить звикали  
За законами сім'ї:  
Навіть в небі розрізняли,  
Де – чужі, а де – свої.  
Вже немає дяді Гірша.  
Нам без дяді Гірша – гірше,  
Але він своє зробив:  
Ті, хто знали дядю Гірша,  
Ми і досі любим вірші  
І людей, і голубів.

## **ДЯДЯ МОНЯ**

В дяді Моні – сиві скроні,  
І медаль на піджаку.  
Ми удвох на цім пероні.  
Пахнуть яблука червоні  
У моєму рюкзаку.  
Знаю, звідки в дяді Моні  
Зморшки, сум і сивина:  
В дяді Моні аж дві доні –  
Відібрала їх війна.  
Ми з ним люди не сторонні:  
В тім саду у дяді Моні,  
Звідки яблука червоні,  
Гостював я вже не раз.  
Ось уже й прощатись час.  
Крізь роки птахи летіли,  
І на цілий світ пахтіли  
У моєму рюкзаку –  
Стигли яблука в соку.  
... Як тоді у дяді Моні,  
Вже й у мене сиві скроні.

У сумній поліській зоні  
Сиротіє райський сад.  
Знову я на тім пероні -  
У старенькому вагоні,  
І везе мене мій поїзд:  
У минуле і назад.

Вот – "Гарновусика", покажу и прочту целиком:

Ні, найкращі вуса -  
Не в того індуса,  
Що живе в готелі  
У самому Делі,  
І не в діда Толі  
На старім Подолі,  
Й не в дядька Кіндрата,  
Вовчиного тата...  
Знайте, любі діти,  
Правду ніде діти:  
Справжній гарновусик –  
То наш кіт Марусик.  
А еще – "Люблю":  
Я люблю любити маму,  
І крутити телефона,  
І свою стару панаму  
Кидать з нашого балкона.  
Я люблю любити тата,



І зимові сніжні кручі,  
І поволі колупати  
Мило ніжно-запахуче.  
Я люблю любити свого  
Дідуся, ще не старого,  
І бабусю, як всі діти,  
Теж люблю її любити.  
Вірних друзів я люблю,  
Літо, сонце, мандри, квіти...  
Я люблю усе любити,  
І за це себе люблю.

А знаєте, як **"засинає ліва ніжка"**? Тож послухайте:

Спати я іще не хочу.  
Спати я ще не готова.  
Хай заснуть спочатку очі –  
Потихеньку, поступово.  
Потім хай заснуть косички,  
Далі – брови, ніс і щічки,  
Ліве вушко, праве вушко,  
Потім – шийка і подушка,  
Потім – ковдра, потім – ліжко,  
Ліва ніжка, права ніжка.  
Ну, а ручки, що вони?  
А про ручки вже й не знаю.  
Я, напевне, засинаю...  
Я давно вже бачу сни...

**А это – из "Пастушка", несколько строк – остальное вы сами прочтете:**

Я сьогодні па-сту-шок:...

Випасаю му-ра-шок.

А над нами теж отари –

Хтось пасе небесні хмари...

А это – из "Хлопчика-горобчика":

Я потримався за клена:

В нього гілочка зелена,

Молоденька і тремка –

То була його рука...

Я завмер, неначе стовпчик,

Може, ми – одна сім'я:

Хлопчик-клен, горобчик-хлопчик

І звичайний хлопчик – я...

А послушайте-ка этих двоих из "Хто на повідку":

Таксу, спритну та швидку,

Я веду на повідку.

Рветься такса з повідка –

Аж болить мені рука.

Ну, чому ж вона така –

Надто спритна та швидка?

А вона, як раз в той час,

Ось що думала про нас:

– Я тягну на повідку

Цю істоту нележку.

Ну, чому ж вона така –

Надто неповоротка?

Так воно у світі є –

Кожен думає своє.

И концерт – концертней всех:

Волохата синя гусінь

Цілий день була не в дусі:

І у спокої, і в русі

Щось гуло у лівім вусі.

З'ясувалося, що це –

Не гудіння, а концерт,

А музиками були

Два джмелі і дві бджоли.

Це ніякий не секрет:

Два дуети – вже квартет.

А эту загадку розгадаєте?

Хто це, хто іде по світі

В дощовій осінній свиті,

І така в нього хода,

Що коли заходить в місто,

Облітає жовте листя,

Жовте листя опада.

Рівно тридцять днів підряд

Ходить місяць (листопад ).

Отакє ще питання до нас від Фальковича:

В тебе хочу я спитати,

Хто привчив пташок літати?

А, можливо, знаєш ти,

Хто навчив джміля густити?

Хто навчив іржати коня,

Сонце – сходити щодня,

Місяць хто підмолодив,

Грушу хто підсолодив,

Хто бузку звелів цвісти?

Я додумався.

А ти?

Послухайте про скарб:

Десь колись із кимось хтось

У чомусь поклали щось,

І кудись його сховали,

Бо про когось дещо взнали.

Там воно і досі є,

Знайдеш – буде все твоє!

Про кита и про Китай, из стихотворения "Географічні друзі":

В кашалота я спитаю

про дорогу до Китаю,

і про те, чи варто там,

у Китаї, жить китам?..

И про два рояля тоже:

Два роялі, рук – чотири:

Арифметика якась.

Раптом! Музика! Без міри! –

Просто в душу пролилась.  
А душа іще не звикла  
До таких солодких мук –  
Наче хвилі, через вікна  
Перехлюпується звук.  
Він пливе, минає арку,  
Він відлунює у парку,  
У самотньому дворі,  
В квітах, в небі, у Дніпрі.  
І ніхто уже не знає,  
Звідки музика лунає,  
Де ті клавіші, ті руки,  
Ті роялі, аж дві штуки...  
А это – чудные "Осінні тавтології" Фальковича:  
То ледь-помалу, то щосили  
Дощі дощами задощили  
У нашім парку, де, сумне,  
Сумує листя листяне.  
Мабуть, ще трохи – й під ногами  
Сніги засніжаться снігами,  
І так досніжаться вони  
Аж до весняної весни.  
А навесні – в це вірить варто:  
Жартівники жартують жарти,  
І сонце сонячно злетить,  
Як м'яч – з блакиті у блакить.

А це, до прикладу, – такі собі "Сперечалки" Фальковичеві:

Сперечались олівець

І біленький папірець:

Та й поплив на папірці

Білий човник по ріці.

Сперечались бджоли літом

Із гречаним щедроцвітом,

І від тої суперечки

Вийшов добрий мед із гречки.

Сперечаються й донині

Горобці на горобині:

Чи не родичка вона,

Горобцям горобина?

Сперечалися брати:

В кого більше доброти,

А коли добріші стали,

Сперечатись перестали...

Однако... Вдруг... Совсем ведь грустное такое – "Ковбаса". Никто не ожидал и я...

Ковбаса, іще дівчатком,

Називалась поросятком:

У дворі з братами гралась,

Всім довкола посміхалась,

Завжди бігала босою...

Потім стала ковбасою.

Ковбаса, іще хлопчатком,

Називалася лошатком:  
Наздогнати її в лузі  
Не могли гривасті друзі,  
Потривожена трава  
Коливалась, як жива  
Й лоскоталася росою...  
Потім стала ковбасою.  
...Далі я писати не смію.  
Залишилося сказати:  
Я, здається, розумію  
Тих, що м'яса не їдять.  
И вовсе притчевый "Верблюди":  
Всім відомо, що Верблюди –  
Це також колишні люди,  
Правда, зверхні та пихаті,  
Довгоногі та губаті,  
Що плювалися у хаті,  
На майдані й у дворі –  
Навіть і при дітворі.  
Так століття проплювали,  
Й еволюціонували:  
Від паганої людини  
До нормальної тварини.  
Пропливло чимало літ.  
Вже давно чекає світ –  
Флора, фауна й т.д. –

Чи Верблюд не підведе,  
Чи наступний зробить крок,  
Як то кажуть, до зірок:  
Від нормальної Тварини –  
До нормальної Людини.  
А это, вообще, мне кажется, – классика:

## ТЕОРІЯ ВІДНОСНОСТІ

З точки зору кашалота  
Навіть лев – дрібна істота,  
Хоч для мух і для комах:  
Велетенський – просто жах!  
Для жирафа чи слона:  
Миші – їжа несмачна,  
Хоч для змія чи ката:  
Свіжа мишка – смакота!  
А за стандартами макак  
(Макаки й досі мислять так!)  
Найгарнішими у світі  
Є вони та їхні діти.  
Свідчать приклади оті:  
Все відносно у житті.  
Тож, мій друже, не журись,  
Розпрямися, посміхнись,  
Стань упевнішим нараз:  
Знай, що зараз, в цей же час,  
У своїй журній журбі



Дехто заздрить і тобі –  
Він готовий із тобою  
Помінятися судьбою.  
НЕПОСПІХОМ, НАСПІВУЮЧИ БАХА  
Непоспіхом, наспівуючи Баха,  
Кудись чимчикувала черепаха.  
А десь по справах біг сусідський кіт,  
Мугикаючи супермодний хіт.  
А їм назустріч рухалась гадюка –  
Вона повзла й насвистувала Глюка.  
А у навушник – не попсу, не джаз –  
Народну пісню слухав дикобраз.  
Я теж кудись ішов, хоч не співав –  
Я слухав тишу і розкошував.  
Хоч не в усіх однакові смаки,  
Я з усіма дружив би залюбки.  
А ти?

#### ВІРШИК ПРО МОВИ

В кожній мові, в кожному слові –  
Роздум, радість чи журба.  
Мову хвилі знає річка,  
Мову річки знає берег,  
Мову берега – верба.  
Мову квітів знає бджілка,  
Мову білки знає гілка,

Мову гілки – мурашиний  
Зосереджений народ.  
Знає вітер мову білки,  
Знає вітер мову гілки,  
Річки, пташки і мурашки –  
Тож бо вітер – поліглот.  
Як він вернеться згори –  
Ти із ним поговори,  
Та завжди собою будь:  
Рідну мову не забудь.

#### ДИТЯЧА МОВА

Щира, кльова, щедрослова,  
хай живе дитяча мова!  
А дорослу, перерослу,  
не люблю я, бо вона –  
перелякана й нудна.  
Та – дитяча, неледача,  
хоч, буває, і заплаче –  
супер-класна, пре-чудова,  
дзвінко-різно-кольорова,  
зрозуміла квітам, звірю,  
кораблю і журавлю,  
я цій мові просто вірю,  
просто я її люблю.  
Всім дорослим людям знову  
треба вчить дитячу мову.

А это стихотворение – не только читать, но чтоб и нюхать тоже. ))

## ЧИМ СЬОГОДНІ ПАХНЕ РАНОК

Чим сьогодні пахне ранок? –

тим, що буде на сніданок,

на обід і, взагалі –

тим, що буде на столі...

І з віршу "Чорний пес породи Джейк" – Собаки, люди та народи бувають різної породи...

І ще: з "Першого сніданку":

Добрим буде кожен ранок,

Якщо добрим був сніданок...

І з віршу "Чайкам хочеться чайку" – Мрія завжди молода...

А цей віршик – для найнайменшеньких, здається, і ще, зрозуміло, для мене ))

## КАЧЕНЯ І ГУСАЧОК

На подвір'ї в тьоті Нюсі

у паркані – дірочки:

там гуляли білі гуси

і біленькі качечки.

І в сусідки тьоті Бусі

у паркані дірочки:

там рябі гуляли гуси

і рябенькі качечки.

Дреньки-бреньки, дреньки-бреньки:

подружили, як рідня –

гусачок один рябенький

і біленьке каченя...

І ще, до купи, – цей вірш:

НЕ НАБРИДНЕ НАМ ЛІТАТИ

Ми мерщій наділи крила –

раз!

Броня нам вікно відкрила –

два!

Полетіли ми птахами

над іржавими дахами:

десь там люди попід нами

й дерева.

Ми на землю задивилися згори –

три!

Теплий вітер нас лоскоче,

хмарка наздогнати хоче –

і не може нас догнати.

Не набридне нам літати!

Будем далі рахувати:

сорок! Тисяча! Мільйон!

Летимо, закривши очі –

хай приходить він щоночі

цей легкий небесний сон.

А це, мабуть, для класного чи позакласного читання і навчання – "Алітерація":

Соловейко, як принаду,

Розсипає серенаду:

Не аби кому у лісі –

Він співає солов'їсі.

Соло в лісі –

Солов'їсі...

"Мадам і Портос" – з чудовою ліричною кінцівкою, і ті "Шалахмунеси", що в кожній хаті живуть, не тільки, звичайно, що у Фальковичевій:

Другий рік у нашій хаті,  
симпатичні, волохаті,  
тишком-нишком, десь під ліжком  
Шалахмунеси живуть.



Г.Фалькович

\*\*\*

Коли червневої пори

Блукали долі між двори,  
І чорні доли догори  
Пливли розлого,  
Окреслив заспаний кажан  
Мету небажаних бажань,  
І перекреслила межа мене самого.

Розворушив безрукий рух  
Набридлий тополиний пух:  
Він зір і слух, і навіть дух  
Забив по вінця.  
Я не байстрюк, я не раша\* –  
Чому ж мені моя душа  
Дала сьогодні одкоша,  
Немов гостинця.

Поміж довкільних божевіль  
І недозволених дозвіль  
Вона полишила мій біль  
Суду земному.,  
Та й наслухає звабний спів  
Останніх літніх солов'їв,  
Що відлітає до раїв,  
До гейіному\*\*.

-----  
\*раша(ивр.) - злодей, разбойник

\*\*гейином(ивр.) - чистилище

## **ПІТОН**

Склалась думка у Пітона,  
що живе він монотонно:  
тільки їсть і тільки спить...  
Ну, хіба ще в сні хропить.  
Сумно й нудно. Ось чому  
забажалося йому  
трохи інших декорацій,  
світла, музики, овацій.  
І тепер на круглій сцені,  
а, точніше, на арені,  
з булавою і м'ячем  
він працює циркачем.

## **ХТО НА ПОВІДКУ**

Таксу, спритну і швидку,  
я веду на повідку.  
Рветься такса з повідка,  
аж болить мені рука.  
Ну, чому ж вона така  
надто спритна і швидка?  
Ну, а такса у цей час,  
ось що думала про нас:  
— Тягну я на повідку  
цю істоту нелегку.  
Ну, чому ж вона така  
надто неповоротка?  
Так воно у світі є —  
кожен думає своє.

## **КОМАШНЯ КРИЛАТА**

У комашки мами  
і комашки тата  
народились дітки —  
комашня крилата.

Гостро/дзьобо/рота  
підросла дрібнота  
і летить, голодна,  
зі свого болота.  
Ось вона все ближче  
лине з високості:  
відчиняйте вікна —  
скоро будуть гості!

### **ДОМОВЛЯВСЯ ДОМОВИЙ**

Домовлявся домовий  
про будинок наш новий:  
«Згоден в домі цім новім  
працювати домовим:  
до обіду і вночі —  
за житло і за харчі.  
Я — охайний, вірний слову,  
знаю українську мову,  
сам собі обід готую.  
і порядок ґарантую.  
Повністю свою анкету  
передам по інтернету...»  
Ми скачали з Інтернету  
резюме, чи то, анкету,  
і тепер в нас дім новий  
і чудовий домовий!  
Ось він зустрічає нас  
у кросівках «Adidas».

### **ІМЕННИК**

Тиша. Сон. Будильник. Ранок.  
Мама. Тато. Джек. Сніданок.  
Сумка. Термос. Ковбаса.  
Ліфт. Автобус. Шлях. Краса!  
Стежка. Ліс. Дуби. Ялиці.  
Вуж. Гриби. Пташки. Суниці.  
Білка. Небо. Синь. Роса.  
Тиша. Термос. Ковбаса.  
Комарі. Вогонь. Димок.  
Шлях. Автобус. Ліфт. Замок.  
Ванна. Мило. Ліжко. Сон.  
Джек зітхає, наче слон.



## **БРАТИ-□БЛИЗНЮКИ**

Їх прозвали Стуком/Грюком  
після того, як вони  
прибивали ноутбуком  
фотокартки до стіни.  
Бідний батько! Бідна мати!  
Так не можна нервувати.  
Аж змінились на лиці...  
Не хвилюйтесь — можна взяти  
і до стін поприбивати  
інші фотки, а не ці!

## **ЧИМ КОГО НАГОДУВАТИ?**

Кам'яним місточком  
строго за росточком  
йшли собі:  
курчатко,  
за ним — каченятко,  
кошеня, собаченя,  
телефон і слоненя.  
Йшли вони через місток  
на обід у дитсадок.  
А в меню, з моєї ласки,  
був банан, кільце ковбаски,  
батарея в целофані,  
сир солодкий у сметані,  
ряска й блюдечко пшона...  
А проблема в нас одна —  
конче треба відгадати,  
чим кого нагодувати...

## **НЕ ДАВАЙТЕ МЕНІ ЇСТИ**

Я наївся досхочу —  
тільки дихаю й мовчу,  
бо уже мені до рота  
не пролізе навіть шпрота.  
Навіть макова зернинка  
чи зернинки половинка.  
І не встати, і не сісти.

Я вас прошу зачекать —  
не давайте мені їсти  
ще хвилин  
приблизно  
з п'ять.

### **ПРО КОТА МОГО КОТА**

У кота мого кота  
шкурка ніжно/золота.  
А в мого кота — сіренька,  
тільки грудочка біленька.  
Зранку, щойно поїмо,  
ми гуляти ідемо:  
я іду з моїм котом  
на ім'я Великий Том.  
А мій кіт іде з котом  
на ім'я Маленький Том.  
Ми кота мого кота  
підібрали на свята —  
від ворон біля воріт  
врятував його мій кіт,  
і сказав йому: «Ходім,  
будеш ти котом моїм!..»  
Тож тепер — ах/ах, ох/ох! —  
ми гуляємо утрюх!

### **НЕПОСПІХОМ, НАСПІВУЮЧИ БАХА**

Непоспіхом, наспівуючи Баха,  
Кудись чимчикувала черепаха.  
А десь у справах біг сусідський кіт,  
Мугикаючи супермодний хіт.  
А їм назустріч рухалась гадюка,  
Вона повзла й насвистувала Глюка.  
А у навушник — не попсу, не джаз —  
Народну пісню слухав дикобраз.  
Я теж кудись ішов, хоч не співав —  
Я слухав тишу і розкошував.  
Хоч не в усіх однакові смаки,  
Я з усіма

## **Пандемия**

В магазине «Детский мир»

Звери кушали пломбир .

Вобщем , к вечеру у Панды

Очень воспалились гланды .

Боже ! Вейзмир ! Мама мия ! Может , это — пандемия ?

Может , вспухнут гланды эти

В каждой панде на планете ?!

Обнадежил доктор Крот :

«Успокойтесь . Все пройдет .

С этой хворью я знаком .

Пейте соду с молоком —

Трижды в сутки , восемь дней» .

Что ж, кротам всегда видней,

Потому что каждый крот

Глубоко в земле живет ....

## **Урок математики**

Пусть кому-то невдомек,

Но сейчас

У нас —

Урок :

Не урок , а загляденье.

Математика. Деленье.

Мы вначале апельсины

Делим на две половины.

Половины половина —

Вышла четверть апельсина .

Быстро делим четвертушки:

Получаются — восьмушки.

Все. Пора повременить.

Дальше незачем делить.

Никого таким остатком

Никогда не накормить.

\* \* \*

## **Свояки**

Жук был жабке свояком —  
Значит , с нею был знаком .

Нынче вновь они общались :  
Развлекались , угощались ,  
А потом  
Вдвоем  
Решили  
Прогуляться вдоль реки .  
Вот , что значит - свояки !..

\* \* \*

## **Первый ёж и ёж второй**

Ёж пришел издалека :  
Без штанов и пиджака .  
  
К счастью , дело было летом .  
В общем , ёж пришел к ежу .

А зачем пришел ? — Об этом

Ни за что не расскажу .

Намекну , что новый ёж

Тоже на ежа похож ,

Правда , грамотен и даже

Шьёт одежду для продажи .

\* \* \*

### ***Бычок Борис из Березани***

Бычок Борис из Березани

Пел и стучал на барабане ,

А барсучок из Броваров

Таких талантов не имел ,

Хотя настойчив был и смел ,

И кушал так — что будь здоров !

Так не рискнуть ли барсучку :

Пойти в ученики к бычку ,

Чтоб тоже стать крутым солистом —

Ударником и вокалистом ?!

## ***Зебра***

Зебра знаменита телом, Полосато - черно - белым ,  
А могла бы стать любой —  
Хоть , зелёно - голубой .

Это мнение - мое .  
Теперь спросите у нее .

## ***Инкогнито***

Королю пришло на ум  
Отдохнуть от важных дум :  
Выйти тайно из ворот — Посмотреть , кто как живет .

Оказалось , что в столице  
Плохо с памятью на лица :  
Без коня и без короны ,  
Без министра обороны ,  
Просто в шляпе и пальто —

Не узнал его никто .

Огорчившийся вконец ,

Король вернулся во дворец .

\* \* \*

### ***Музыкальный мышонок***

Мышонок мечтал о карьере певца ,

И курсы вокала прошел до конца .

Потом , как большой музыкант и эстет ,

Он фортепианный прошел факультет .

Теперь он всегда подыграет себе –

На фортепиано , а не на трубе ,

Поскольку известно давно среди мышей ,

Что трубные звуки вредны для ушей .

\* \* \*

### ***Дядя Зяма***

Заведенье дяди Зямы

Часто посещают дамы,



Детвора и господа,  
И гостям он рад всегда.

Есть там пол, окно и стены,  
Кресла, новенькие фены,  
Есть шампуни, гребешки  
И, конечно, ремешки.

Он умеет делать дело –  
Ловко, весело, умело,  
Как по нотам, как по книжке:  
Распрически, суперстрижки,  
Что, хоть, вроде, и похоже –  
Не совсем одно и тоже.

С чувством важности момента  
Он берется за клиента:  
Прямо, вдоль, наискосок,  
Ушко, челочка, висок,  
Шейка, пауза.  
И вот —  
Начинает стричь ... живот.

Дядя Зяма — не чудак:  
Просто, он стрижет собак.  
У него висит на стенке  
Не один почетный знак,  
И признательны ему  
Рексы, Джеки & Му-Му.

*(Перевод с украинского — М.Котенко)*

\* \* \*

### ***О пользе памяти***

Пароход замедлил ход —  
Не один он плавал год:  
По чужбинам труден путь.  
Что ж , пора и отдохнуть .

Он планировал сначала  
Притулиться у причала,  
И припомнить все моря ,  
Где бросал он якоря ,  
Но печален был итог —

Вспомнить многого не смог .

Мало всюду побывать —

Память нужно развивать .

\* \* \*

### ***Что любят фокстерьеры***

Фокстерьер любил колбаску ,

Уважение и ласку ,

В стужу — печку , летом — тень ,

И прогулки : дважды в день .

Он живет в семье напротив .

Фокстерьер для нас — пример :

Даже я любить не против

То , что любит фокстерьер .

\* \* \*

### ***Улыбка***

Улыбка — не рыбка и даже не птица ,

Но каждому в жизни она пригодится .

Давно никакого сомнения нет :

Мы все для улыбок явились на свет .

Ты утром проснулся :

Вокруг оглянись .

Чтоб мир улыбнулся –

Ты сам улыбнись !

\* \* \*

### ***О возрасте***

Годовалый слон — ребенок ,

И зовут его — Слоненок .

В том же возрасте Барбос -

Абсолютно взрослый пес .

А вот , взять , к примеру , муху -

Тут пойдет иной расчет :

Муха в древнюю старуху

Превратится через год .

А теперь , читатель мой ,  
Побеседуем с тобой .  
Если верить добрым слухам ,  
Ты родился и подрос .  
Не слоненок ты , не муха  
И , надеюсь , не барбос .

Начинается твой век :  
Будет разная погода ,  
И меняться будет мода ,  
Но свои людские годы  
Проживи как человек .

### ***Овечья грамота***

Волк учился целый год .  
Он , почти что , полиглот .  
Ходит с книжкой в руке —  
На овечьем языке .  
Волк запомнил все слова .

Их немало — целых два .

Навсегда в его уме

Слово «Бе - е - е» и слово «Ме - е - е» .

\* \* \*

### ***Очень важная встреча***

Лис и лось бродили лесом —

С обоюдным интересом :

Лис мечтал увидеть лося ,

С лисом жаждал встречи лось —

Наконец - то , всё сбылось !

А зачем искали встречи —

Вспомнить им не удалось .

\* \* \*

### ***Цирк сегодня выходной***

Цирк огнями не сверкает :

В темноту он погружен .

Цирк сегодня отдыхает —

Выходной сегодня он .

Циркулируют во мраке

Неразгаданные сны :

Спят ученые собаки ,

Пони , голуби , слоны .

Им нисколько не обидно ,

Что рассвет не настает .

Дремлет кот .

И он , как видно ,

Тоже — цирковой народ .

\* \* \*

### ***Модный щегол***

Щегол был щёголь , хоть куда :

По моде был одет всегда ,

Он книжки модные читал ,

Он с модной тросточкой гулял ,

И всех щеглов , которых знал ,

Тот щёголь перещеголял .

\* \* \*

## **Не жалко**

Конечно , немножечко жалко мышонку :  
Напрасно упал он в пустую кошелку ,  
Однако , мышонку нисколько не жалко ,  
Что это была не бетономешалка .

\* \* \*

## **Еноты и ноты**

Енот не смог запомнить нот —  
И это вам не анекдот .  
А также , что с него возьмешь ,  
Не знает нот бедняга ёж .  
  
Ну , что поделаешь ! Живут .  
Они без нот едят и пьют .  
У них — достаток и уют ,  
Хотя в театрах не поют .

\* \* \*

## **Дорины уроки**



Села Дора за уроки.  
Смотрит — ссорятся сороки:  
Там, на ветке, за окошком.  
Поискала взглядом кошку.  
Стала к носу примерять  
Руку, ручку и тетрадь.  
Мятную сжевала жвачку,  
Спела песню про рыбачку,  
Высунув язык, дразнила  
Из детсада малыша,  
Долго с мылом руки мыла —  
Больно пена хороша!  
Пальцем по носу водила,  
В глаз едва не угодила.  
Съела пряников три штуки.  
Ну, и тяжелы науки!

Угадайте, что учила?  
Что за это получила?

*Перевод с украинского — В.Богуславской*

\* \* \*

## ***Художник Какаду***

Какаду рисует лист .  
Он художник - колебист :  
Он колеблется , не знает ,  
Он решиться не готов —  
Он все время выбирает  
Нужный цвет  
Из двух цветов .

\* \* \*

## ***Чайки пьют зеленый чай***

Чайки , речка , пляж , причал ,  
И людей не видно .  
Чайки пьют зеленый чай  
С яблочным повидлом .  
  
Торт , пирожные , халва .  
Все съедят ? Едва ли .  
Я бы с ними чаевал ...

Да пока не звали .

### ***Собака у твердого знака***

У твердого знака стояла собака .

Сказала собака : —

Позвольте , однако !

Зачем твердый знак в алфавите держать ?

И так на асфальте мне твердо лежать ...

\* \* \*

### ***Маникюр***

Как-то двум из наших кур

Сделали мы маникюр.

С той минуты эти двое,

Всё любуются собою,

Только знают, что кудахтать:

Ох, ты! Ах, ты! Ох, ты! Ах, ты!

Не к лицу нам жить в селе!

Грех нам пачкаться в земле!

Сберегая маникюры,

Без еды остались куры,  
Но гнушаются-стыдятся,  
В куче мусорной копать.

А их бывшие подружки —  
И хохлатки, и пеструшки —  
Ловко по двору снуют,  
И находить не устают:  
Крошки, зёрнышки, личинки,  
Вафлю, пончик без начинки,  
И жучка,  
И червячка.

А те двое, с маникюром,  
Не подходят к сытым курам,  
Сторонятся их — и вот:  
Голодом свело живот,  
Ноги держат их едва  
И кружится голова.

Растревожились подружки —  
И хохлатки, и пеструшки:

Нужно нам спасать подруг!

А не то — погибнут вдруг...

Солнце, дождик, свет и тень —

Лак сошел на третий день,

А на пятый — наши куры

Позабыли маникюры,

И в земле они копаются.

И в золе они купаются,

Ловко по двору снуют,

И находить не устают:

Крошки, зёрнышки, личинки,

Вафлю, пончик без начинки,

И жучка,

И червячка.

Знай, что на смех даже курам,

Если куры — с маникюром.

*Перевод с украинского — В.Богуславской*

\* \* \*

## ***С антилопой бегемот***

С антилопой бегемот  
Собирались в турпоход:  
По известному маршруту —  
Между речек и болот.

Путь-дорога далека,  
И, как видно, нелегка —  
Потому что нележки  
У туристов рюкзаки.

А лежали в рюкзаках  
В твердой таре и в кульках:  
Запасных кроссовок пара,  
Крем для ровного загара,  
Крем для женщин — от морщин,  
Крем защитный — для мужчин:  
Пахнет так, что будь здоров!,  
Крем от мух и комаров,  
Что почти одно и то же  
При такой толстой коже,

Крем от голода и жажды —  
С двух сторон закрытый дважды,  
Плюс один волшебный крем  
Для решенья всех проблем  
—Удивительный на вкус.  
Вот и весь походный груз.

Если вдруг тебе случится  
Из квартиры отлучиться,  
И собраться в турпоход  
Между речек и болот:  
В одиночку иль гурьбой —  
Будешь знать, что брать с собой.

\* \* \*

### ***Соловьиное соло***

Соловей поёт на ветке —  
Это вам не то , что в клетке .  
В этой роще — все свои .  
Он для собственной семьи  
Так старался , так звучал ,

Что и меня не замечал .

Долго буду помнить я

Это соло соловья .

\* \* \*

### ***Общий бизнес***

Нитка , родом из клубка ,

Чересчур была мягка .

Как - то встретилась с иголкой — Несгибаемой и колкой .

Невзначай разговорились ,

Как ни странно , подружились —

Оттого теперь у них

Общий бизнес на двоих :

Мастерскую открывают —

Шьют и даже вышивают .

\* \* \*

### ***Вдоль парковой аллеи***

Вдоль парковой аллеи

Верхом на Бармалее,



С двенадцати до двух,  
Катался Винни Пух.

А с двух до четырех,  
В зеленом пиджачке —  
Катался Царь-горох,  
Причем, на сундучке...  
Кареты, экипажи.  
Сменялись персонажи,  
Кружилось конфетти –  
С пяти до десяти.

Алиса, Чебурашка,  
Гвидон и Невалюшка,  
И Кролик в котелке,  
Верхом на Колобке...

Вот так они катались,  
И вовремя сменялись,  
И временно скрывались  
По тайным уголкам.  
А люди в том квартале

Им очень доверяли —  
Часы они сверяли  
По этим чудакам.

\* \* \*

## ***Смык-Тындык***

( *Считалочка* )

Смык-тындык, чурбан-чура,  
Мы условились вчера:  
Алька, Валька, Джон и Дан —  
Вы идете на Майдан.  
А Иван и Дон Сезар —  
На Лукьяновский базар,  
Потому что Дон Сезары  
Чаще ходят на базары.

Но, увы, на завтра, днем  
На Майдан мы шли вдвоем —  
Там без Джона и без Дана  
Пили кофе из фонтана,  
А туристы из Бретани

Плавали в самом фонтане:  
Стилем «кроль» и стилем «басс» —  
И обляпывали нас.

Эник-Беник-музыкант,  
Выбирай свой вариант:  
Смык-тындык —электорат,  
Сникер-спикер-депутат.

*Перевод с украинского — В.Богуславской*

\* \* \*

## ***Клад***

Где-то, как-то, с кем-то, кто-то  
Откопали ночью что-то,  
А потом в глухом подвале  
Чем-то крепко обвязали,  
Принесли его кому-то  
И решили почему-то  
Так запрятать и туда,  
Чтоб никто и никогда...

Кто отыщет этот клад —  
Будет счастлив и богат.

*Перевод с украинского — М.Котенко*

\* \* \*

### ***Первая или последняя ?***

Буква «Я» о многом говорит :  
Вроде , завершает алфавит ,  
Но нежданно может первой стать —  
Если сзади «Азбуку» листать .

### ***Неспешно, распевая фуги Баха***

Неспешно, распевая фуги Баха,  
Куда-то направлялась черепаха.  
  
А ей навстречу двигалась гадюка —  
Она ползла, насвистывая Глюка.

А следом кот: он вылечил бронхит,  
И распевал последний супер-хит.

А где-то рядом — не попса, не джаз —  
Шагал с народной песней дикобраз.

Я тоже шел тропинкою лесной.  
Не пел. Я наслаждался тишиной.

Быть могут вкусы разными у всех,  
Причем, для дружбы в этом нет помех,  
И для улыбки, и для доброты.  
Я с этим согласился бы.

А ты?

*Перевод с украинского — М.Котенко*

\* \* \*

### **Что-ни-с-чем, и-с-тем-не-что-то**

Охи-лохи-непонятки  
Завели свои порядки:  
В каждом доме и дворе

Ходят прямо к детворе.

И несут с собою в гости:

Казаночек ничегости,

Полкастрюльки ерундизны,

Четверть ломтя укоризны,

Что-ни-с-чем, и-с-тем-не-что-то,

Чтоб ни мыслей, ни заботы,

Полтарелки долгоспящи

И мензурку всепропащи —

И кладут без проволочек

Все в один пустой кулечек:

Сверху — пластырь и брезент,

И вручают как презент.

А презентов детки ждут.

Открывай! К тебе идут!

*Перевод с украинского — М.Котенко*

\* \* \*

***Кто кричал на бегемота***

Это кто там, это кто там  
Разругался с бегемотом?  
Кто там хныкал и ворчал,  
Возмущался и кричал,  
Обзывал, пугал, стращал,  
И публично,  
Нерлично  
Быть жестоким обещал?

В это время бегемот,  
Театрал и полиглот,  
Мирно спал среди болота,  
Улыбался снам своим,  
И не знал, что где-то кто-то  
Страшно разругался с ним.

Кстати, с этим чудаком,  
С бедным, нервным червяком,  
Безобидный бегемот  
Был, представьте, незнаком...

Эти строки, между прочим,  
Я бы подытожил так:  
Обижаться – глупо очень.  
Даже если ты червяк.

\* \* \*

### ***Броня зиму рисовала***

Броня принялась за дело.  
Кофту тёплую надела.  
Что еще? Сапожки, шубка...  
Холод — это вам не шутка!  
Тёплую набросив шаль,  
Села рисовать февраль.

Вот и мама возвратилась:  
Ты зачем так нарядилась?  
Как ты, доченька, одета!  
На дворе — июль и лето!  
Не погода, а — мечта!  
Чем ты, Броня, занята?



Дай-ка, гляну я сама.

Подошла — а там зима!

Иней. Речку льдом сковало.

Все вокруг околдовало.

И на маму, как на грех,

Задувать позёмкой стало,

Показалось: из овала

Сыплет настоящий снег...

Мама вздрогнула от стужи:

Может, свитер маме нужен?

— Ладно, Бронечка, трудись.

Да смотри, не простудись...

*Перевод с украинского — В.Богуславской*

\* \* \*

### ***О чем подумал крокодил***

Подумаешь, — подумал крокодил,

Ну, чем же я ему не угодил?  
Из всех животных выбрал одного,  
При этом — исключительно его!

Я думаю, для каждого успех,  
Когда его считают лучше всех.

Умен и благороден, чист и смел.  
Не каждому дано таким родиться...  
Он заслужил и вправе тем гордиться,  
Что именно его я нынче съел.

\* \* \*

### ***Дрессировщик***

Эти люди — очень редки.  
Вот один — в железной клетке:  
Вместе с лучшими друзьями,  
То есть, с тиграми и львами.

Счастлив он быть он с ними рядом  
Под тигрино-львиным взглядом,  
Позволяя им резвиться:

Очень плавно шевелиться,  
Делать легкую зарядку,  
Кушать строго по порядку —  
По продуманной диете.

Нам ясны приемы эти.

Нет, ни много и ни мало —  
Он их кормит до отвала:  
Чтоб на пищу не глядели,  
Чтобы кушать не хотели —  
Чтоб они, на самом деле,  
Самого его не съели.

В жизни все бывает, детки.  
Потому они и редки,  
Смельчаки в железной клетке.

\* \* \*

### ***Про бочку и знатную даму***

Есть на бочках обода.

Вы согласны с этим?

Да!..

Как-то, бочку с ободами

Подарили знатной даме...

А зачем, простите, даме -

Бочка, даже с ободами?

Знатной даме, даме с домом —

С домом, с мудрым мажордомом -

Ну, зачем ей бочка с ромом?..

Не ходите в этот дом.

Там — Гоморра и Содом:

Все пьяны, включая даму,

Даже мудрый мажордом.

Нам нужна для жизни влага.

Но не ром и не малага,

А нормальная вода.

Вы согласны с этим?

Да!

## ***Сложная профессия***

Воробей любил котлеты

И профессию свою.

Он пришел, чтоб для газеты

Взять у мухи интервью.

Очень жаль, но так случилось:

Интервью не получилось.

Излагаю все, как есть.

Время близилось к обеду.

И, когда он вел беседу,

Непрерывно отвлекался —

Он усиленно пытался

Собеседницу не съесть...

Да, в работе журналиста

Нужно многое учесть.

Если ты идешь в народ —

Пообедай наперед!

\* \* \*

### **Счастливчик**

Объяснюсь без лишних слов:

Заболел я — будь здоров! —

С кашле-хрипло-горло-болью,

С полосканье-содо-солью,

Внутри-лекарство-приниманьем,

Плюс-противно-промываньем,

Часто-пото-выделеньем

И обидо-сожаленьем:

Надо ж так подзалететь —

На каникулах болеть!

Видно, доктор виноват.

А, к примеру, старший брат

Ни о чем не сожалел:

Полсеместра он болел —

Нашей физичке назло!

Вот, счастличик!

Повезло!

### ***Колокольчик звонкой меди***

Колокольчик звонкой меди

Лучше самой вкусной снеди —

Не затем, чтоб взять и скушать,

А затем, чтоб молча слушать, Вспоминая летний день:

Солнце, речку, иву, тень.

Вот сидишь ты в холодке

С легкой удочкой в руке.

Вдруг внезапно вздрогнет донка, Колокольчик вскрикнет  
звонко, Зазвенит внатяжку леска.

Солнце. Речка. Рыбка. Блестки.

Колокольчик в январе

Вдруг напомнил о жаре,

О каникулах, реке,

Легкой удочке в руке.

А сейчас в снегу дома.

Пусто. Холодно. Зима.

\* \* \*

### ***Корова Виолетта***

Корова Виолетта — поклонница балета,

Хотя привычка эта мешает ей слегка:

Занятия балетом

Идут зимой и летом,

Но падают при этом

Надои молока.

Хозяйка тетя Бетя — курьер в дневной газете —

Сказала Виолетте:

Нам нужен рацион!

Так повелось на свете:

Когда есть муж и дети,

То мы за них в ответе —

Особенно, в сезон!

Не я, а ты — корова!



Прости мне это слово.

Корова Виолетта, поклонница балета,

Воскликнула на это

О, Боже! Почему-у-у!

Как можно быть эстетом, в душе почти поэтом,

И все-таки при этом

Пренебрегать балетом —

Я, лично, не пойму-у-у?!

Прошли и пролетели:

Минуты, дни, недели...

Сегодня тетя Бетя

И муж ее, и дети —

В театре, в оперетте:

Пришли на бенефис.

Она и муж, и дети —

Солистке Виолетте

Преподнесли букетик,

Из клевера, «на бис» —

Питательный сюрприз

Для лучшей из актрис:

Сплошные витамины —

Не то, что георгины.

\* \* \*

### ***Записка***

Огорчился папа Слон —

Получил записку он:

«Сообщаем, Ваш сынок

Снова прогулял урок.

Он гонял по коридорам,

Прыгал под и над забором,

Делал стойку на столе,

Перепацкался в земле —

Из цветочного горшка,

А потом, исподтишка,

Прихватил два пирожка

Через форточку в буфете —

Он жевал их час подряд,

И при этом корчил рожи.

От него страдают дети —  
Вплоть до беззащитных львят.

Ну, на что это похоже?..

Все. Исчерпан компромат.

Приходите. Разберемся во всем безобразии.

С уважением. Директор гимназии».

Папа Слон прочел записку,  
От волненья съел ириску,  
Съел журнал «Семья и школа»  
И две пачки валидола.

Он держался еле-еле.

Наконец, в конце недели, Похудевшему, ему

Объяснили, что к чему:

Лично он — вне зоны риска.

А писалась та записка

(Текст, печатка, подпись, дата)

Для другого адресата —

Для родителей Макаки,

Шалуна и забияки.

Школа, вынужден признаться,  
Тоже может ошибаться.

\* \* \*

### ***Кому улыбалась луна***

Кому улыбалась луна?  
Тому, кто стоял у окна  
В морозной ночной тишине,  
И сам улыбался луне.

Прошла половина зимы.  
А был он обычный, как мы,  
Но вот уже несколько дней  
Болеет он в квартире своей.

Уставший от дисков и книг, Представьте, он думать привык,  
И к этой привычке своей  
Он стал привыкать все сильнее.

Потом он заметил: ему

Не грустно уже одному,  
Затем обнаружилось вдруг,  
Что все интересно вокруг:  
Семейные фото, рассветы,  
Друзья и другие планеты,  
Что все они ждут одного —  
Всего лишь вниманья его.

И вот он стоит у окна:  
В глаза ему смотрит луна,  
Ему улыбаются звезды,  
И с ним говорит тишина.

\* \* \*

### ***Сверчок запечный***

За печкою живет сверчок запечный —  
Певучий, приставучий и беспечный:  
Беспечный — это значит беспечальный,  
Живет себе да песенки поет.

А на березе — выводок скворечный,

Он тоже и певучий, и беспечный:

Беспечный — это значит, он без печки —

Живет себе да песенки поет.

Но если взять двугорбого верблюда —

Он ест колючки на второе блюдо —

Всегда молчальный и всегда печальный,

Он ходит по пустыне и молчит.

Я не мечтаю быть скворцом беспечным,

И не хотел бы стать сверчком запечным,

А также: есть колючки, быть печальным, Двугорбым,  
длинноногим и молчальным

С хвостом и оттопыренной губой.

Хочу я быть всегда самим собой.

\* \* \*

### ***Болтянка Болотная***

Болотная Болтянка

Была, как говорится,

Не гречка и не манка,

Не рыба и не птица:  
Привыкшая селиться  
В болотистых местах,  
Она неплохо, кстати,  
Болталась на канате,  
Висящем на болтах.

А, может быть, Болтянке —  
Не гречке и не манке,  
А очень даже кстати  
Танцорке на канате,  
Не рыбе и не птице —  
Пора пожить в столице:  
Все круто поменять,  
И в цирке выступать?

Тогда все скажут «Ах!  
Вот это уж артистка!  
Народная солистка!  
Спортсменка! Акробатка!  
Видать, лауреатка...  
Она всегда в полете:

Разбиться

Не боится!

Не то, что на болоте —

Ни рыба и ни птица...

*Перевод с украинского — М.Котенко*

### ***Шалахмонесы***

Симпатичны и лохматы,

В доме нашей тети Златы:

Под горжеткой, под газеткой

Или где-то за кушеткой —

Шалахмонесы живут.

А что видел их не каждый,

Это аргумент неважный,

Потому, что в той квартире,

Номер, кажется, четыре,



Все жильцы — и стар, и млад —  
По ночам обычно спят.

Ну, а эти, что лохматы —  
Постояльцы тети Златы —  
Доброглазы, крупноухи,  
Сверху торбочка на брюхе —  
Начинают колдовать —  
Хоть мальчишка, хоть девчонка  
Сны для каждого ребенка доставать:  
Добрый, честный, негневливый —  
Получает сон счастливый,  
А тому, кто задается,  
Злится, врет, скулит, дерется,  
Кто жестокий, кто жаднющий —  
Достается сон страшнющий!

С темнотой они «на ты»,  
И под кровом темноты,  
Часто даже у соседей,  
Лечат кукол и медведей,  
Нитки, вату и опилки

Убирая за собой,  
Да играют на сопилке  
И на скрипке голубой.

Днем они — и врозь, и вместе,  
Но всегда в укромном месте:  
Дремлют, спят, клюют носами  
За настенными часами,  
Может быть, у папы в папке  
Или в старой лисьей шапке,  
Под газеткой, под горжеткой  
Или где-то за кушеткой...

Вот какие в той квартире  
Номер, кажется, четыре,  
Под присмотром тети Златы,  
Симпатичны и лохматы,  
Тепло-крупно-мягко-ухи,  
Сверху торбочка на брюхе,  
Озорные, заводные,  
Не чужие, а родные —  
Шалахмонесы живут.

\* \* \*

## **Бундячок**

На носу у Бундячков  
По две дырки для крючков,  
Потому что Бундячок  
Ловит рыбу на крючок.

Он упитан в нижней части  
И запасливый отчасти:  
Вот — мешочки для харчей,  
Вот — брелочки для ключей,  
Вот — подмышками футляры,  
В них очков четыре пары,  
То есть, пара на сезон:  
В этом есть большой резон.

Он все видит, слышит, чует,  
Где захочет — заночует,  
Может мудрый дать совет.

Вот, что правда — крыльев нет!

Так без крыльев и живет.

Но, это ж вам — не самолет,

Не ракета и не птица!

Да и кто взлететь решится:

С парой дырок для крючков,

С кучей бьющихся очков,

Доброй дюжиной ключей

И с мешками для харчей?

*Перевод с украинского — М.Котенко*

\* \* \*

### **Желтопшик**

Он странный, но толковый

И очень желтобровый.

На ругань и на крик

Он отвечает: — «Пшик!».

Обычно, Желтопшики — Наполовину дики,

И ростом невелики,  
И кое-кто — с хвостом.  
А вот теперь — примочка:  
Пока на этом — точка!  
Но я про это чудо  
И про его причуды  
Все доскажу потом.

Читатель мой, прости:  
Дождись и не грусти!..

*Перевод с украинского — М.Котенко*

\* \* \*

## ***Хропсоне***

На  
Кашне,  
Под  
Канапе,  
Словно в поезде, в купе —  
Рыжевато и хвостато,  
И лениво, и лохмато —

Спит большое Хропсобе.

Аж колышется торшер  
И трезвонит секретер —  
Так ему привольно спится  
И хропится и сопится:  
От среды и до среды —  
У него, как говорится,  
Все — прекрасно, все — лады!

Только семь в неделе дней.  
Ночь бывает дня длинней.  
Потому-то, как в купе,  
Целый год под канапе,  
В той квартире номер семь,  
Где живется славно всем —  
Рыжевато и хвостато,  
И лениво, и лохмато —  
Спит большое Хропсобе.

Вот и нам бы так поспать  
Дней, хотя бы, двадцать пять!

\* \* \*

### ***Дикопас багряный***

В нашем доме и квартале  
О таком и не слышали,  
Потому что Дикопас  
Обитает не у нас.

А живет он и поныне  
В жаркой, выжженной пустыне:  
Климат очень там суров —  
Ни кварталов, ни домов.

Дикопас — хоть мелковатый,  
Но довольно диковатый  
Размалеванный блондин —  
И пасется он один.

У него — багряный рог,  
Семь зеленых крепких ног,

Две полоски в полный рост  
И на пузе — мягкий хвост...

Я, признаться, специально  
Все фиксирую детально:  
Ведь когда-нибудь пришельцы  
Пучеглазцы, тонкотельцы —  
Нашу посетят планету —  
Прочитают книжку эту,  
И узнают, как при нас  
Жил Багряный Дикопас

*Перевод с украинского — М.Котенко*

\* \* \*

### ***Ланцепуп стыдливый***

Я слышал, что Ланцепуп  
Обожал холодный суп,  
Листья, камешки и сливы,  
А настолько был стыдливый  
И застенчивый, к тому,



Что, как только с кем встречался,  
Сразу спрятаться старался,  
Сам не зная, почему.

Так скрывался много лет.  
Вроде, был. А, вроде, нет.  
Но одним прекрасным днем  
Вымер на родной планете.  
И, увы, сейчас о нем  
Позабыли все на свете.

И пойдя пойми теперь:  
Был ли вправду этот зверь?..

Бедный, бедный Ланцепуп.  
А виной тому — не суп,  
Листья, камни или сливы:  
Просто, слишком был стыдливый.

Вот какая ерунда  
Происходит иногда.

Сядь, Подумай. Встань. Иди.

Не стесняйся. Не нуди.

Хватит ныть и горевать,

Сомневаться и страдать —

Это скучно. Это глупо.

Вспомни быль про Ланцепупа!

*Перевод с украинского — М.Котенко*

### **Светлячок и зайчик**

Светлячок и зайчик

Построили сарайчик:

С крышею, порожком

И с резным окошком.

Окошко занавесили,

Абжур подвесили,

Сделали парадный вход,

Провели водопровод,  
И, конечно, в кухню газ,  
Как это принято у нас...

- А электричество?

Ну, нет!

У них и так бесплатный свет!..

- А абажур им для чего?

Пусть обойдутся без него!..

Не знаю, что подумал ты,

Мне кажется - для красоты!

Недаром говорит наука:

Без красоты – не жизнь, а скука.

\* \* \*

**Да или нет**

Не наказан и не брошен.

Все вокруг него - свои.  
Он - еврейский кот. Хороший.  
Из порядочной семьи.

Да, он признает ошибку.  
Да, немножко виноват.  
Да, случайно скушал рыбку,  
Что купили на Шабат.

Правда, в рыбке, как назло,  
Оказалось два кило.

Скушать все за пять минут?  
Нет, весы бесстыдно врут!

\* \* \*

## **Сорока и парашют**

Парашют с парашютистом  
Опускались так небыстро,  
Что уставшая до срока  
Длиннохвостая сорока,

Оказавшаяся тут,  
Села к ним на парашют.

Успокоилась, вздохнула,  
И немножко отдохнула.

Сколько?

Целых три мгновенья:  
До момента приземленья.

Отряхнулась. Огляделась.

Хватит, вдоволь насиделась!

И дважды крякнула «Мерси!»:

За что? -

Одно «мерси» - за лифт,

Другое - за такси.

\* \* \*

## **Объявление о пропаже**

Потерялся мальчик Петя:

Добрый, умный, лет шести.

Сообщаю о примете,

Чтобы мальчика найти:

Потерялся босиком,  
С очень ласковым щенком.  
У щенка хромает лапа,  
У него есть взрослый папа,  
Но уже почти что год  
Он в Америке живет,  
Чтобы стать во время драк  
Чемпионом всех собак.

А зовут щенка - «Аркадий»,  
Он умеет есть и пить.  
Если нужно, о награде  
Сможем мы поговорить.

Приходите. Буду рад.  
Мальчик Вова, Петин брат.

\* \* \*

## **Про канал и про кагал**

Мы Русановским каналом

Проплываем всем кагалом,  
А кагал – одна семья:  
Папа с мамой, с ними - я;  
Раз – бабуля, два – бабуля,  
Плюс одна болонка Джуля,  
Плюс два деда - с нами вместе:  
Вышло восемь? Все на месте!

Вдоль движенья парохода –  
Распрекрасная погода,  
Улыбается канал,  
Люди, птицы, тучки даже –  
Мы им с парохода машем:  
Я и всё семейство наше –  
Неразлучный наш кагал.

Лето. Солнце. Волны. Смех.  
Джуля, ша! Не лай на всех!

\* \* \*

**Крокодила звали «Котик»**

Несмотря на страшный ротик,  
Крокодила звали «Котик».

Сразу он не отзывался:  
Удивлялся и смущался,  
Обижался и молчал,  
Но однажды замурчал.

Он менялся понемножку  
Вдруг во сне увидел кошку.  
Вдруг умылся языком  
И стал питаться молоком.

Вот, что значит сила слова.  
Слово – всем делам основа.

Давай подумаем вдвоем:  
Что скрыто в имени твоём?

\* \* \*

**Поехала к морю морковка**



Поехала к морю Морковка.  
У моря Морковке неловко.  
Не все у бедняжки в порядке –  
Купальник забыла на грядке.

А плавать без этих вещей  
Не принято у овощей.

\* \* \*

### **Пастернак поставил знак**

Синей краской П астернак  
На себе поставил знак,  
Чтобы стать ему скорей  
И богаче, и мудрей,  
Чем соседский С ельдерей.

Может быть, для корнеплодов  
И подобных им народов  
Хватит просто синей краски,  
Чтобы стало все, как в сказке,

Но у нас – иная статья:

Потрудись, чтоб мудрым стать.

\* \* \*

### **В стиле джаза или диско**

Длинноногая Редиска

Записала нам два диска:

В стиле «джаза» или «диско»,

Или где-то очень близко.

И теперь у нас на даче

Никогда никто не плачет:

Здесь особенный уют –

Все танцуют и поют.

### **У гороха – все неплохо**

У Г ороха – все неплохо.

Все нормально у Г ороха:

Не страшны ему болячки,

Воробьи у нас на дачке,

Солнцепек и дождеград.

За него я, вобщем, рад.

Нипочем ему кроты,

Мыши, бабочки, коты

И последствия ветрянки –

Он лежит в стеклянной банке.

В банке – блеск и красота:

Тишь, порядок, чистота.

Все горошины видны:

Все круглы, полны, ровны...

Может, лучше быть кривым,

Но не в банке и живым?..

\* \* \*

## **На балу у ВИП-персон**

Очутился П атисон

На балу для ВИП-персон:

Свечи, музыка, наряды,

Драгоценности, награды...

Но увы! Не в этом соль.  
Это был всего лишь сон.  
А вокруг, на огороде:  
Хрен, Картошка, Лук, Фасоль...

Ну, а что же Патиссон  
После этих VIP-персон?  
У него – своя ментальность,  
Свой критерий, свой резон:  
Он считал, что бал – реальность,  
А картошка – глупый сон.

\* \* \*

## **Невежливая Тыква**

Раньше было все не так:  
Тяжелее был пятак,  
Было меньше забияк,  
Меньше глупостей и зла,  
А Тыква вежливой была,  
И, по мнению молвы,

Говорила всем «на Вы».

Почему, хочу я знать,

Стали Выкву Тыквой звать?

\* \* \*

## Рекламная пауза

Тем, кто хочет жить в тиши,

Предлагаем бируши:

Дятлам, львам, слону, медведям

И Володькиным соседям –

Он, как в шоу, как в ревью,

Крутит музыку свою.

От такого тарарама

С папой разругалась мама,

На два дня оглохла кошка

И сошла с ума немножко.

Предлагаем от души:

Покупайте бируши!

\* \* \*

## **Акирфа**

*Памяти выдумщика и шутника Л. Сосиса*

Снился Леве сон чудесный,  
Сон-подарок, сон-лафа:  
Край приснился неизвестный  
Под названьем Акирфа.

Там по тропочкам и без  
Ходит нолс, бежит арбез.  
Там легка, парнокопытна,  
Пробегает аполитна –  
Даже вел и даже ргит  
За такой не уследит.

Там во всякую погоду  
Лидокорк диктует моду -  
Все он знает назубок.  
Бродит кыб, шипит арбок.  
И фариж идет по воду,  
И почти повсюду там -

Удакак и акакам...

Не будите нынче Леву –  
Лева долго спать привык,  
Но не польский, не корейский –  
Допоздна учил еврейский  
Замечательный язык.

А евреи, как известно -  
Удивительный народ!  
Пишут, пишут круглый год:  
Но не слева и направо -  
А совсем наоборот!

Леве, чтобы не случилось,  
Все равно придется встать.  
И о том, что ночью снилось,  
По-еврейски написать.

Ну, а тигры со слонами  
В Африку вернутся сами.

\* \* \*

## Недобрые слова

Жил на свете один человечек –  
Знал он несколько гадких словечек:  
Хоть об этом никто не просил,  
Он их все-таки произносил.

Но слова, доказала наука,  
Это очень опасная штука:  
Их из Космоса так облучают,  
Чтобы тайно, без лишних угроз,  
Сделать то, что слова означают,  
Тем, кто эти слова произнес.

Вы, надеюсь, уже уяснили,  
Отчего расплодилось вокруг  
Столько мусора, гадости, гнили,  
Крыс, шакалов и прочих гадюк.

Там, среди гадов - и тот человечек,  
Исполнитель недобрых словечек.



Это ж надо, во что превратиться!

Может с каждым такое случиться.

\* \* \*

## Третий муравей

Два муравья,

Плюс третий, я,

Стояли у дверей.

Замечу я, что третий, я,

Был тоже муравей.

Ступеньки легкие вели

В большой волшебный сад.

Там пели птицы и цвели

Цветы весь год подряд.

Там зрели дивные плоды.

Там ручейки живой воды.

Там чей-то добрый взгляд.

И мир. И тишь. И лад.

Открыта дверь. Вот я стою.

Вот мы стоим втроем...

А ты хотел бы жить в раю

Счастливым муравьем?

\* \* \*

## **Этот дождь перед дождем**

Этот дождь перед дождем

Мы, пожалуй, переждем,

А как только хлынет ливень,

Вот тогда мы и пойдём.

Перед лужею любой

Мы раззуюмся с тобой –

Пусть ведёт нас по планете

Этот ливень голубой.

Облака - на ремешках,

В целофановых мешках.

Нынче город экономит

На стиральных порошках.

Ветер листья распушил,  
К ним улыбочку пришил.  
Мелкий дождик после ливня  
Всю природу насмешил.

## Хто зустрівся в животі

### Стихотворение (на украинском языке)

Перекочується кіт  
З живота та й на живіт,  
А у тому животі:  
Жжаві рибки золоті,  
Сорок грам твердого сиру,  
Цілих п'ять ковтків кефіру,  
Збитий крем, м'ясні обрізки,  
Дві відварені сосиски,  
Дві вершкові карамельки,  
Півтори сирих сардельки,  
Глазурований сирок,  
Свіжий курячий пупок,  
Ще й вчорашній холодець  
І яєчня з двох яєць.  
Ледве дише бідний кіт:  
Заболів йому живіт,  
Штрикає у боці,  
Тіпає у оці.  
Їстимеш усе гуртом –  
Станеш отаким котом.



## Переляк

### Стихотворение на украинском языке

Я усіх навчу вас, як  
Подолати переляк.  
Ні, мабуть, не докажу:  
Ще не можу, ще дрижу

**Не давайте мені їсти**

### **Стихотворение (на українском языке)**

Я наївся досхочу –  
Тільки дихаю й мовчу,  
Бо уже мені до рота  
Не пролізе навіть шпрота,  
Навіть макова зернинка  
Чи зернинки половинка.  
І не встати, і не сісти,  
Тож я змушений сказати:  
Не давайте мені їсти –  
Ще хвилин, приблизно, п'ять.

### **Зимові каніку ...**

#### **Стихотворение (на українском языке)**

Відурочено уроки,  
Відперервано перерви:  
Ми не ходимо до школи –  
Заспокоюємо нерви.  
Відконтролено контрольні,  
Відоцінено оцінки –  
Будем свято святкувати  
Новорічної ялинки.  
Буде зимно-сніжно-дивно,  
Буде вогників без ліку:  
Задля того ми й вчимося,  
Щоб довчитись до каніку...

### **Драконівські закони**

#### **Стихотворение (на українском языке)**

*Матляєв Іван. 11 років, НХМУ, кер. Олена Агамян*

Жив собі колись дракон –  
Мав дракон такий закон:  
Слабших себе – не займати,  
А сильніших – пробачати,  
А, крім того – не ковтати  
Дітлашню й жіночу статтю,  
А коли іде зима –  
Зігрівати задарма  
З кожної своєї пащі

Всіх голодних і пропащих,  
Й пригощати їх узваром –  
Поміж іншим, теж задаром...  
Он які були дракони  
І драконівські закони.



## Гарновусик

Стихотворение (на українском языке)

*Казаровицька Поліна, 7 років*

Ні, найкращі вуса –  
Не в того індуса,  
Що живе в готелі  
У самому Делі,  
І не в діда Толі  
На старім Подолі,  
Й не в дядька Кіндрата,  
Вовчиного тата...  
Знайте, любі діти,  
Правду ніде діти:  
Справжній гарновусик –  
То наш кіт Марусик.

Парити масерская



Непоспіхом, наспівуючи Баха

## Стихотворение (на українском языке)

Неспіхом, наспівуючи Баха,  
Кудись чимчикувала черепаха.  
А десь по справах біг сусідський кіт,  
Мугикаючи супермодний хіт.  
А їм назустріч рухалась гадюка –  
Вона повзла й насвистувала Глюка.  
А у навушник – не попсу, не джаз –  
Народну пісню слухав дикобраз.  
Я теж кудись ішов, хоч не співав –  
Я слухав тишу і розкошував.  
Хоч не в усіх однакові смаки,  
Я з усіма дружив би залюбки.  
А ти?

## Про кота мого кота

### Стихотворение (на українском языке)

У кота мого кота  
Шорстка ніжно-золота,  
А в мого кота – сіренька,  
Тільки грудочка біленька.  
Ми кота мого кота  
Підібрали на свята:  
Від ворон біля воріт  
Врятував його мій кіт,  
І сказав йому: – Ходім,  
Будеш ти котом моїм!..  
Зранку, щойно поїмо,  
Ми гуляти ідемо:  
Я іду з моїм котом,  
На ім'я Великий Том,  
А мій кіт іде з котом,  
На ім'я Маленький Том –  
Ми гуляємо гуртом.

## Горіхове лихо

## Стихотворение (на українском языке)

Найлихіше з-поміж лих,  
Злізло Лихо на горіх,  
Та й вмостилося на горісі,  
Щонайвищому у лісі.  
Ну, таке воно страшнюче,  
Ну, таке гидке-гидюче,  
І таке, пробач, смердюче,  
Що зі страху, із журби  
Затремтіли всі дуби.  
А іще я чув, крім того,  
Що за Лихом, зла й німа,  
Лазить Погань мокронога –  
Навіть назви їй нема...  
Не дурніший я за всіх –  
Омину отой горіх,  
Не піду у чорний ліс,  
Де горіх на лихо зріс.  
Краще вдома, у садочку,  
Вип'ю чаю в холодочку,  
Та й тебе спитаю стиха:  
Як ти ставишся до Лиха?

## Я сьогодні пастушок

### Стихотворение (на українском языке)

Я сьогодні па-сту-шок:  
Я шукаю за-ти-шок,  
І з вівчаркою напару  
В за-ти-шок жену отару.  
В нас на двох – одна сопілка,  
Сумка, таткова мобілка,  
Книжка, жуйка, бутерброд  
І у термосі компот.  
Я сьогодні па-сту-шок:  
Випасаю му-ра-шок.  
А над нами теж отари –  
Хтось пасе небесні хмари.

## Арончик і корова

## Стихотворение (на українском языке)

У Арончика Діброва,  
На бульварі В. Перова,  
Сам я чув – даю вам слово –  
П'ятий день живе корова.  
З Пирогова,  
Із села:  
Все життя там провела.  
Він уже до неї звик:  
В неї – роги і язик,  
Скаже «Please!», як їсти схоче,  
Вдячно рогом полоскоче,  
Ремиґне, оближе ніс,  
Потім знову скаже «Please!»,  
Та й читає крупним шрифтом,  
А гуляти їздить ліфтом,  
Бо вона, бач, не така,  
Щоб ходити пішака –  
П'ятий день як городська.

## Сіла Дора за уроки

### Стихотворение (на українском языке)

Сіла Дора за уроки –  
Роздивлялась на всі боки,  
Приклала до лиця  
Руку, ручку, олівця,  
М'ятну жуйку пожувала,  
Потихеньку заспівала,  
Малюкові з дитсадка  
Показала язика,  
З'їла печиво – три штуки,  
Відпочила, мила руки –  
Дуже довго руки мила,  
Бо таке пахуче мило,  
Потім знову до лиця  
Приклала олівця...  
Що ж вона учила знову –  
Математику чи мову?







